

Jens Høgsberg Kristensen statsautoriseret revisor

Folketingets Skatteudvalg
Christiansborg
København K

Ref 5904
Dato 2009-05-09

pr e-mail

L 220 - Omkostningsgodtgørelse i skattesager

Reglerne blev i sin nuværende form indført af den den nytiltrådte VK-regering i 2001.

Nedennævnte citater fra dengang taler for sig selv:

"Flere skatteydere opgiver at føre skattesager, fordi det ofte vil være en langvarig, økonomisk og psykisk belastning for den enkelte. Der er desuden stor risiko for, at omkostningerne ved at få ret vil overstige den tilbagebetalte skat. Dette har Venstre og Det Konservative Folkeparti gennem en længere årrække påpeget som et problem over for den tidligere regering - uden at problemet på området er blevet løst.

Som led i en styrkelse af skatteborgernes retssikkerhed fremlægger regeringen derfor dette lovforslag, som sikrer borgerne og virksomhederne fuld dækning af deres udgifter til sagkyndig bistand i sager, som de vinder fuldt ud eller i overvejende grad.

Lovforslaget skal ses som led i opfyldelsen af de mål, som regeringen har sat sig ved regeringsgrundlaget, og som regeringspartierne har forpligtet sig til at opfylde inden 100 dage.

Det er regeringens opfattelse, at de urimeligheder, som en skatteyder udsættes for ved at få ret i sin skattesag og alligevel stå tilbage med et økonomisk tab, vil blive fjernet med dette lovforslag."

Citat fra skatteministerens fremsættelse af L54 i 2. samling 2001-02

" Men jeg vil gerne beklage, at jeg glemte at svare på det spørgsmål, som hr. Aage Frandsen stillede, for jeg synes faktisk, at det da absolut er en relevant diskussion at sige:

Jamen hvem er svag, og hvem er lille, og hvem er ikke svag i i virksomhedssammenhæng? Er det selskabet, eller er det den privatejede virksomhed? Men jeg tror, at også hr. Aage Frandsen vil give mig ret i, selv om jeg forstår tankegangen, at det ville være en meget, meget svær sondring. Det ville være en administrativt ganske besværlig sag. Det er det ene. Det andet er, at jeg mener, at der kan være mange hensyn at tage. Der kan være mange årsager til, at folk vælger den ene selskabsform frem for den anden, og jeg mener i virkeligheden ikke,

det er særlig afgørende i spørgsmålet om, hvorvidt de skal kunne føre en sag mod det offentlige system. Så derfor, selv om den tanke naturligvis også har strejft mig, er det altså ikke noget, der har bundfældet sig og heller ikke er udmøntet i selve lovforslaget."

Citat af skatteministerens indlæg under 1. behandling

" En gang imellem må man kaste sig ud i at prøve noget nyt, og jeg tror, at der i befolkningen er en stor forståelse for, at folk, som kører en retssag mod det store offentlige system, også får en kompensation for de udgifter, de har ved at køre den retssag. Specielt når de vinder, kan det ikke være rigtigt, at deres udgifter i visse tilfælde faktisk bliver lige så store som det, de vinder ved at køre sagen til ende.

Derfor glæder det mig, at der er bred tilslutning, så bred, at selv Enhedslisten er med på dette lovforslag, og jeg ser frem til resultatet af denne nye lov."

Citat af skatteministerens indlæg under 2. behandling

"Det, jeg selvfølgelig taler om, er, at hvis en virksomhed kommer ud for, at skattesystemet ønsker at lænse virksomheden for flere penge, end der er hjemmel til i lovgivningen, skal virksomheden ikke have nogen omkostninger forbundet med at køre sagen over for skattevæsenet.

Så kan det godt være, at vi ikke bryder os så meget om virksomhedernes måde at kunne trække ting fra i skat og den lovgivning, som regeringen i øvrigt fremsætter her i Tinget, men virksomheden skal kunne forholde sig til lovgivningen, skal kunne have en retssikkerhed i forhold til lovgivningen, der er tilsvarende andre områder.

Vi er selvfølgelig kede af, at regeringen ikke ønsker at indføre denne her retssikkerhed over for andre grupper i samfundet, men det her er bestemt et skridt i den rigtige retning. Staten skal ikke kunne inddrive skat og skræmme virksomheder eller enkeltpersoner fra at føre sagen, fordi virksomheder eller enkeltpersoner får store omkostninger forbundet med faktisk at vinde en sag over for systemet."

Citat af Pernille Rosenkrantz-Theil (EL) under 3. behandling.

Man kan altid diskutere, hvorledes smerten ved tabte sager bør fordeles, men der bør ikke kunne herske tvivl om, at det ikke skal komme den enkelte til skade at få ret over det offentlige, som har ubegrænsede midler, og bruger dem, også i tvivlsomme - og, set fra borgerens synspunkt, oplagte tabersager for det offentlige.

Kunne man derfor få opretholdt den fulde omkostningsgodgørelse i vundne og i i overvejende vundne sager ville en væsentlig del af problemerne ved denne lovændring være overvundet.

Jeg skal derfor opfordre udvalget til at få oplyst, hvor stor en del af den samlede årlige udgift til omkostningsgodtgørelse, der vedrører helt eller i overvejende grad vundne sager, og hvor stor en del heraf, der vedrører selskaber, hvor godtgørelsen nu efter forslaget skal bortfalde.

Med venlig hilsen

Jens Høgsberg Kristensen